

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB.

De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB

mw. G.W. Nijland-Wevers

Telefoon: 0546-577981

E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:

secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Zomertijd

De zomertijd breekt aan. Tijd om te genieten van zon en vrije tijd. Tenminste, dat is wat veel mensen doen. Na een jaar hard werken is het tijd om te ontspannen. We mogen weer op vakantie, ook naar verre landen. In de vakantie doen we dingen die we normaal niet doen, of we nu ver weg zijn of dichtbij. Als we in de vakantie in een stad of ergens in de natuur lopen, dan kan het voor komen, bij mij is dat zo tenminste, dat je even stilstaat. Misschien om de omgeving wat beter in je op te nemen, maar soms ook om te weten waar je nu bent. Je scant als het ware de omgeving. En ook al heb je geen doel, je bepaalt daarna toch weer waarheen je verder gaat. Zo'n moment van stilstaan zou een moment van contemplatie kunnen zijn. Beschouwing. Maar contemplatie is meer dan 'beschouwen' alleen. De term contemplatie komt van het Latijnse 'contemplatio'. Letterlijk betekent dat "het scheiden van iets uit zijn omgeving". Je maakt dat wat je ziet of wat je doet los uit de omgeving. Bijvoorbeeld, vakantie maakt je los van je dagelijkse werk; even stilstaan bij een bloem of een vlinder maakt je los van de weg die je gaat. Je scheidt iets, om het te beschouwen. En dan gebeurt het, dat je de betekenis van iets ziet. Er zijn mensen die een pelgrimstocht gaan maken. Soms doen ze dat om los te komen van wat hen bezighoudt. Dat kan een verdriet zijn, maar ook een periode die je wilt afsluiten. Daar hoeft je in principe geen lange pelgrimstocht voor te maken. Een gewone vakantie voldoet ook. Of een vrije dag, of een vrij moment op een dag. Het vraagt wel een daad. Je moet het wel dóen. Het komt niet vanzelf, dat moment. Maar als je zover bent gekomen, dat je even stil hebt kunnen staan, dat je je even hebt kunnen losmaken uit je omgeving, dan kan je daarna weer als herboren verder. Met hopelijk nieuwe energie en nieuwe inzichten. Zo'n periode wens ik ons allen toe deze zomer. En misschien kunt u zich daartoe laten inspireren door de inhoud van deze nieuwsbrief.

Ik wens u veel leesplezier.
Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Gewoon lekker bezig blijven
- * Barneveld neemt exploitatie rouwcentrum De Plantage over
- * Column: Leven en dood
- * Vrijwilligers houden gesloten begraafplaats in Roosendaal levend
- * Zijn trots dat we dit weer mogen doen
- * Uitvaartruzie: Dela weer welkom in Achterhoekse crematoria
- * Zes vragen en antwoorden over jouw uitvaart

Gewoon lekker bezig blijven

Hoppen van het een naar het ander. Activiteiten, dingen die moeten gebeuren, dingen die zouden kunnen gebeuren, rijgen zich aaneen. Da's het probleem als je alles ook wel leuk en fijn vindt om te doen. Natuurlijk ook wel af en toe wat vermoeiend dus dan toch trachten wat ontspanning te zoeken.

Het iedere dag starten met een wandelingetje is voor mij een prima start. Gewoon even rond struinen m'n neus achterna zonder voorbedacht plan. Vaak geen mens tegenkomen. Andere keren verschillende mensen ontmoeten die hun hond uit laten of ook gewoon even rond wandelen. Het hangt af van de keuze of ik gelijk het natuurgebied in wandel of de brug over ga en een rondje door en langs 't dorp maak.

Ook fijn dat mensen weten dat bij problemen met de galloways ze mij kunnen inseinen. Zo was ik lekker bezig achter de pc toen opeens een appje in beeld floepte "er ligt een levens kalfje hier onderaan de dijk" gevolgd door "levend". Ik appte terug "goed dat je het even appt, ik ga er heen, komt goed". En zo dan toch weer losgerukt van dat werken achter de pc. En zo dus ook hetgeen ik aan het doen was weer doorschuiven. Maar waar ik mee aan de slag ging natuurlijk ook heel leuk. De tuin uit, dijk op en gelijk af en even kijken bij dat kalfje. Zo te zien hooguit een week oud. Lag lekker te slapen zo kon ik zien aan ademhaling. Kudde? In geen velden of wegen te zien. Het was inmiddels 16.30 uur maar 's morgens vroeg was ik rond 06.00 uur ook al de dijk opgegaan omdat de kudde direct hier achter stond en er veelvuldig geloei was. Ik denk dat kalfje toen ook al aan verkeerde kant prikkeldraad was. En zo kan ik nog veel tekst typen maar uiteindelijk enkele uren later kudde weer in beeld en kalfje die kant op gebracht en bij de kudde over het prikkeldraad gezet. Dus, het kwam goed.

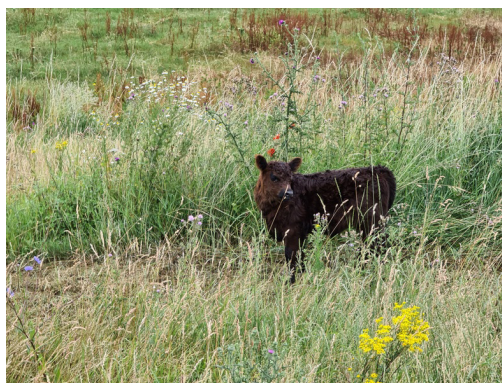
Actielijstje wordt maar niet korter maar ach ik vind het wel allemaal leuk en het dan buiten zijn geeft de nodige ontspanning.

Mijn gedachtecronkel?

Denkend aan de verenigingen en hun bestuurders zie ik ook dat het soms heel lastig is om het bij te houden maar dat men uiteindelijk toch gewoon fijn samen bezig is met het reilen en zeilen van de vereniging. En het ook gewoon leuk en fijn vind om te doen. Soms met veel moeite, de andere keer toch eenvoudiger dan gedacht.

Meer samen, samen meer!

*(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven,
28 juni 2023)*

Barneveld neemt volledige exploitatie rouwcentrum De Plantage over

De gemeente Barneveld neemt het beheer en de exploitatie van het rouwcentrum bij begraafplaats De Plantage in Barneveld vanaf juni over van uitvaartvereniging De Laatste Eer. In eerste instantie is dat voor een periode van anderhalf jaar. Daarna moet uit een evaluatie blijken hoe het verder zal gaan. Dat meldt het Barneveldse college van burgemeester en wethouders. Daarmee trekt de gemeente meerdere taken naar zich toe, die tot nu toe bij De Laatste Eer lagen. Dan gaat het onder meer om het aannemen van reserveringen, het toezicht op het gebruik van het gebouw en de inhuur van de wekelijkse schoonmaak van het pand. Andere onderdelen in de exploitatie van het gebouw lagen al bij de gemeente, zoals groot onderhoud, vervanging van de inventaris, de verzekering, grote schoonmaakklassen en het stemmen van het orgel. Barneveld kan naar eigen zeggen nu besluiten de gehele exploitatie over te nemen, op basis van een eerdere overeenkomst met de uitvaartvereniging. In 2018 werd volgens het college met deze vereniging overeengekomen dat de exploitatie-overeenkomst opgezegd kon worden, zodra het rouwcentrum gerenoveerd zou worden. Dat laatste is nu het geval.

Onwenselijk onderscheid

Volgens de gemeente kan met dit besluit het beheer van de aula aan de Narcissenstraat 'budgetneutraal' uitgevoerd worden. De vergoeding aan De Laatste Eer vervalt hiermee. Bovendien valt volgens het college een „onwenselijk onderscheid” weg. „Uitvaartondernemers van buiten de gemeente Barneveld waren verplicht om alle faciliteiten, zoals catering, van De Laatste Eer af te nemen. Wij willen het rouwcentrum voor iedereen op dezelfde wijze toegankelijk houden, dus geen onderscheid in uitvaartondernemers meer maken.” Wat in het besluit volgens het college meespeelt, is dat de gemeentelijke vergoeding voor de exploitatie als ontoereikend werd ervaren. Ook is volgens het college de verwachting dat gemeentelijk beheer zorgt voor meer grip en regie op het functioneren van het rouwcentrum. Bovendien is volgens het college 24/7 telefonische bereikbaarheid niet meer nodig, als overgestapt wordt op een digitaal portaal voor aanvragen en reserveringen, via een app. Een ander alternatief was om de gehele exploitatie van het rouwcentrum over te laten nemen door een andere partij. Dat idee is volgens het college in de periode 2018/2019 ook onderzocht, maar daar was toen onder meer door te weinig gebruik geen belangstelling voor.

Jammer

Voorzitter Marius Leeuwis van De Laatste Eer wil op dit moment nog geen reactie geven op het collegebesluit. „Volgende week worden we hierover bijgepraat door de gemeente Barneveld en horen we meer. Jammer vinden we

het wel.' De Laatste Eer heeft beheer en exploitatie van het rouwcentrum 49 jaar lang op zich genomen, sinds de realisatie van de aula in 1974. Over anderhalf jaar wordt de nieuwe exploitatie geëvalueerd, waarbij ook gekeken wordt naar de bezettingsgraad en het aantal keren dat het centrum is gebruikt. Ook wordt dan gepeild of de indeling van tijd en ruimte aansluit bij de wensen van zowel nabestaanden als uitvaartverzorgers.

Het rouwcentrum aan de Narcissenstraat is sinds begin dit jaar gesloten wegens een grootscheepse renovatie. Bouwbedrijf Kreeft uit Ede geeft het gebouw momenteel een behoorlijke metamorfose, met onder meer een grotere koffiekamer en een extra familiekamer, die ook gebruikt kan worden voor kleinere afscheidsbijeenkomsten voor maximaal dertig aanwezigen. Ook komt er een nieuwe entree, nieuwe vloeren en nieuw meubilair en moet het gebouw een stuk lichter worden. Aanvankelijk was de planning dat dit werk eind mei zou zijn afgerond, maar waarschijnlijk volgt oplevering begin juni.

Bron: Barneveldse Krant, 11-05-2023, Sjaak.

Column: Leven en dood

RTV 1 – Gertjan Kamst schrijft wekelijks over actuele onderwerpen, zaken die hem interesseren in de regio of over dingen die de moeite waard zijn om over te schrijven. Deze week gaat dat over leven en dood.

Vrijdag 2 juni was D.A.F. te gast in 1 op Vrijdag om het taboe te doorbreken over afscheidsfotografie. Het viel mij op dat ik niet de enige was die hier stil van werd toen Daphne aan het vertellen was. Ook de gasten in de studio leken geraakt en geboeid door het verhaal wat ze vertelde over de fotografie na het leven. De studio was in stilte gehuld, doodse stilte zoals Daphne zelf gezegd zou kunnen hebben.

In gedachten ging ik terug naar mijn eigen jeugd. Behalve het gegeven dat mijn ouders koster waren van de Lutherse Kerk in Stadskanaal waren zij ook actief binnen de begrafenisvereniging in Stadskanaal waar mijn opa betrokken was bij de oprichting. De oprichting van de Eerst Ongerichte Begrafenisvereniging Stadskanaal, de E.O.B. Ik ben niet anders gewend geweest dat het leven en de dood makkelijk besproken werden in het ouderlijk huis.

In de vriendengroep van mijn jongere broer werd een keer gezegd dat er bij ons aan tafel net zo makkelijk gesproken werd over de dood als over de boodschappen, dat was ook zo. Doordat mijn ouders koster waren van de Lutherse kerk betekende dit ook dat zij de begrafenis in de kerk moesten leiden. Wanneer er 's middags een uitvaartdienst was fietste ik uit school naar de kerk om mijn broodje daar te eten. Ondertussen waren mijn ouders de eredienst aan het voorbereiden. Terwijl ik mijn broodje aan het eten was kwamen de dragers (van de kist) dikwijls bij mij aan tafel zitten en vroegen ze hoe het op school ging. Dan hadden we ook nog de begrafenisvereniging. Mijn vader had in de jaren tachtig de voorzittershamer overgenomen van mijn opa en mijn moeder deed de ledenadministratie. Toen ik een jaar of veertien was hielp ik haar mee met de acceptgiro's in de enveloppen te doen. Af en toe riep ze: "Wacht, deze acceptgiro niet, deze man is al overleden", waarna ik de acceptgiro verscheurde. Alhoewel dit een vrijwillige setting betrof bleek de verenigingsactiviteit hoog bij ons thuis. Regelmatig belde er wel een begrafenis-verenigingslid met een vraag over de contributie of de uitvaartleider belde een sterfgeval door. Het was een bijzondere gewaarwording toen mijn vader zelf overleed en al deze mensen, die zo eigen waren, voor ons de uitvaartdienst voor mijn vader uitzetten. De dragers die mij indertijd vroegen hoe het op school ging waren zelf dertig jaar ouder geworden en schoven wederom aan voor een kopje koffie, maar nu om te condoleren.

Alhoewel dit persoonlijke proces soms ingewikkeld voelt kan ik wel vertellen hoe mooi de uitvaart is geweest van mijn vader. Ik vind het daarom ook een prachtig geheel wat Daphne waarborgt. Om beroepsmatige fotografie leven en dood zo mooi te illustreren waarbij je wordt gevoed vanuit een persoonlijke ervaring van gemis en rouw.

Bron: RTV 1, 08-06-2023, Sjaak.

Deze Utrechtse uitvaartorganisatie biedt uniek kijkje achter de schermen

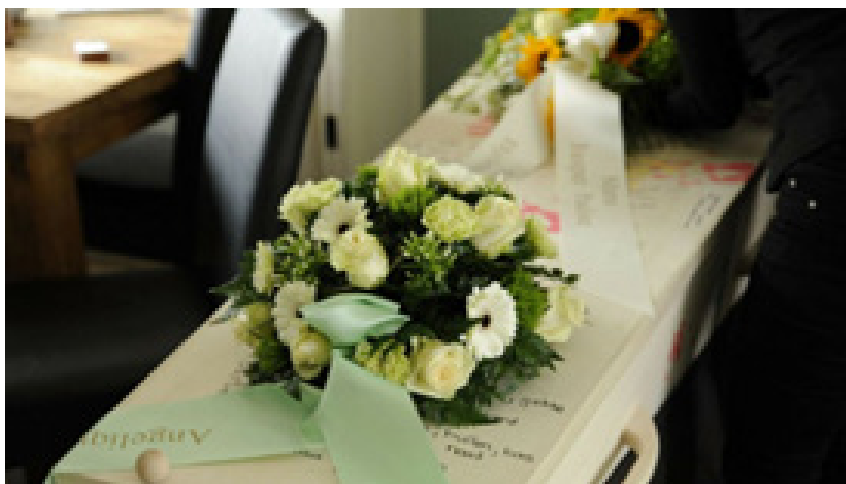

Foto: PCB Uitvaartzorg

Een kijkje achter de schermen bij een uitvaartcentrum is niet bepaald alledaags. Toch was dit op de 24e juni mogelijk in Utrecht, waar een kleinschalige uitvaartorganisatie in de wijk Overvecht in het kader van haar 90-jarig bestaan haar deuren opent voor haar leden, omwonenden en andere belangstellenden.

Tijdens de open dag van PCB Uitvaartzorg konden bezoekers vrij rondlopen en alle ruimtes verkennen. “Normaal gesproken zien mensen alleen

Foto: PCB Uitvaartzorg

de ontvangst- en opbaringsruimte, maar nu kunnen ze ook een kijkje nemen in de koel- en verzorgingsruimte, de drukkerij, de kistenruimte en bij de rouwauto's”, zegt directeur Pierre van Kooten. “Onze uitvaartleiders, gastvrouw en verzorgers van de overledenen zijn aanwezig om vragen te beantwoorden en te luisteren naar ervaringen en herinneringen van bezoekers.”

Eigen uitvaartcentrum

PCB Uitvaartzorg, sinds vorig jaar nauw samenwerkend met Barbara Uitvaartverzorging, is geen doorsnee uitvaartonderneming. Zo heeft de organisatie een eigen uitvaartcentrum en zichtlocatie, wat volgens Van Kooten vrij uitzonderlijk is. Jaarlijks verzorgt de onderneming zo'n 140 tot 150 uitvaarten. “Dat is een aanzienlijk aantal in deze branche, waar vooral veel zzp'ers actief zijn.”

Gemeenschapsgevoel

Als een van oorsprong coöperatieve vereniging, bouwt PCB Uitvaartzorg voort op een christelijke traditie van gemeenschapsgevoel. Van Kooten: “Vroeger was PCB een protestants-christelijke vereniging voor en door leden.

Tegenwoordig richten we ons op iedereen, maar wel vanuit de waarden van toen. Ondanks dat het niet echt hip meer is om lid te zijn van een uitvaartorganisatie, hebben we nog altijd zo'n 2.500 leden.”

Het gratis lidmaatschap biedt verschillende voordelen. Zo hebben leden inspraak in de koers van PCB en kunnen ze deelnemen aan speciale evenementen zoals een jaarlijkse herdenking en een muziekmiddag. Van Kooten: “Als een lid komt te overlijden en PCB wordt gevraagd om de uitvaart te verzorgen, dan is de opbaring in ons uitvaartcentrum gratis. Dit is uiteraard vooral van belang voor de nabestaanden.”

Depositofonds

Tijdens de open dag is er ook aandacht voor het depositofonds van PCB Uitvaartzorg. Dit fonds biedt mensen de mogelijkheid om geld te sparen voor hun uitvaart. Van Kooten ziet dat steeds meer mensen ervoor kiezen om alvast geld opzij te zetten voor hun begrafenis of crematie. "Het fonds is een toegankelijk alternatief voor een traditionele uitvaartverzekering", zegt Van Kooten. "Stel, je stort tien jaar lang jaarlijks vijfhonderd euro in het fonds, dan heb je aan het eind van de rit vijfduizend euro gespaard." Voor een compleet beeld van wat er allemaal bij een uitvaart komt kijken, zijn er tijdens de open dag ook andere partijen aanwezig, zoals een steenhouwerij, een uitvaartfotograaf en een bedrijf gespecialiseerd in lijkwades. Ook zijn er een originele rouwbakfiets, een speciale Domtorenkist en bijzondere uitvaartmanden, gemaakt van onder andere bananenblad, te zien.

Bron: Utrecht Nieuws.nl , 03-06-2023, Sjaak.

Meld het wanneer je je eenzame buurman opeens niet meer ziet of hoort

30 mei 2023

In Den Bosch werd vorige week het lichaam van een man gevonden die al vijf maanden niet meer leefde. Het komt zo'n 50 keer per jaar voor dat een overledene pas na weken of maanden wordt gevonden. De politie roept mensen op om het te melden als ze hun buurman of buurvrouw opeens niet meer horen.

Het probleem doet zich vooral voor in de grote steden, dat vertelt een woordvoerder van het Leger des Heils aan EditieNL. De samenleving verhardt en vooral in de grote steden worden we steeds individualistischer. Mensen kijken te weinig naar elkaar om. De politie adviseert om te letten op volle brievenbussen, eventuele aanwezigheid van vliegen. Als je gewend bent dat je je buurman of buurvrouw dagelijks hoort en het is opeens een paar dagen stil, waarschuw dan de politie.

Waarom niet begraven in eigen tuin?

26 juni 2023

Een 75-jarige vrouw uit Westerbroek wil graag worden begraven in haar eigen achtertuin. Ze heeft alles geregeld, maar de gemeente Midden-Groningen wil niet meewerken. De tuin van de vrouw is een halve hectare groot, maar de gemeente wil alleen een uitzondering maken voor mensen die 2 of meer hectare grond bezitten.

De vrouw leeft een (bewust) eenzaam leven en wil na haar dood ook het liefst alleen worden begraven, dat meldt RTV Noord. Haar grote tuin zou goed uitkomst kunnen bieden en omdat haar zoon na haar dood in het huis gaat wonen is het bewaken van het grafrecht ook behoorlijk goed geregeld. Maar de gemeente vindt dat de tuin te dicht grenst aan andere woningen en houdt vast aan de eis van 2 hectare grond.

Donderdag zal de vrouw de gemeenteraad toespreken en vragen om haar toch toestemming te verlenen. Als de gemeente niet mee wil werken stapt de vrouw naar de rechter. Er klinkt inmiddels vanuit meer plekken in het land de vraag om soepeler om te gaan met het begraven in eigen achtertuin.

Vrijwilligers houden gesloten begraafplaats in Roosendaal levend

De Rooms-Katholieke begraafplaats aan de Bredaseweg in Roosendaal is al sinds 1978 gesloten, maar blijft leven door de vrijwilligers van Stichting Begraafplaatsen Roosendaal. En dat is ook wel nodig, want er komen steeds minder bezoekers. Graven raken in verval en de angst heerst dat de begraafplaats langzaam vergeten gaat worden. "Dit moet je als cultuur-historisch erfgoed bewaren." "Deze oude begraafplaats is de brug tussen verleden en toekomst", vertelt raadslid van de gemeente Roosendaal

De vrijwilligers onderhouden de begraafplaats, ze doen dat vanuit de stichting Begraafplaatsen Roosendaal. Op de website van Zuidwestupdate staat een mooi videoverslag waarin twee vrijwilligers vertellen over de historie van de begraafplaats en het onderhoud.

Sjef van Dorst. Hij is tevens oud-voorzitter van Stichting Begraafplaatsen en nog steeds erg betrokken. "Ik noem de plek ook wel het stenen archief. Velen die Roosendaal hebben opgebouwd ligt hier begraven." Als voorbeeld noemt Van Dorst het graf van dokter Brabers. "Hij was een hele belangrijke dokter, en vergat vaak rekeningen te schrijven voor patiënten met weinig geld", legt hij uit. "Er is zelfs een straat naar deze man vernoemd." Of het familiegraf van Van Loon, waar het Emile van Loonpark naar is vernoemd. "Allemaal mensen die een belangrijke rol hebben gespeeld in de opbouw van Roosendaal."

Renoveren

Tot 1990 was het nog mogelijk om in al gereserveerde graven begraven te worden. Alle graven zijn dus minimaal 33 jaar oud. "Daardoor raken sommige in verval", zegt Mart Matthijssen, hij is de secretaris van Stichting Begraafplaatsen Roosendaal. "Onze stichting knapt deze graven geheel vrijwillig weer op!" Dat opknappen is een flinke klus. "We beginnen ermee om het graf compleet uit elkaar te halen. Daarna gaan we met een staalborstel aan de slag. We moeten grof geweld gebruiken om de aanslag van de stenen af te krijgen." Marmer moet eerst gepolitoerd worden. "Als het oppervlak schoon is kleuren we de lijnen van de gegraveerde cijfers en letters weer terug in. Dat is echt een flinke klus."

In het zonnetje

Mart werkt samen met nog zo'n zeven andere vrijwilligers iedere zaterdagochtend en maandagmiddag op de begraafplaats. "We doen het onderhoud van 150 graven, en renoveren jaarlijks zo'n 50 graven." Een flinke klus voor dat kleine aantal vrijwilligers. "We zijn hier meestal dus wel vaker dan twee dagdelen per week." Met het verouderen van de gesloten begraafplaats, komt er steeds minder bezoek. "Dat is zonde", vervolgt Sjef. "Want de geschiedenis van Roosendaal ligt hier. Daarom vind ik dat de begraafplaats én de vrijwilligers wel eens in het zonnetje gezet mogen worden." Tot 2040 blijft de begraafplaats in ieder geval bestaan. Wat er daarna gebeurt, is onzeker. "Maar we hopen natuurlijk dat dit stukje gemeentelijk erfgoed blijft bestaan."

*Bron: ZuidWestUpdate, 16-06-2023
Pers: 21-06-2023, Sjaak.*

Het Uitvaartcentrum grenst aan een prachtig natuurgebied, waarvan de uitstraling naar binnen is doorgetrokken, met vanuit de aula een prachtig uitzicht. Foto: A. van Ipenburg

Zijn trots dat we dit weer mogen doen

NIJVERDAL - Met het afronden van de verbouwing van de ontvangstruimte en aula is er een einde gekomen aan een reeks van verbouwingen bij het Uitvaartcentrum aan de Duivecatelaan. Stichting Uitvaartverzorging Nijverdal houdt daarom met trots een open huis. “We zijn blij en trots dat we dit weer mogen doen”, vertelt Gerard den Ouden, bestuurslid van de stichting. “Ons laatste open huis was in 2017. De stichting bestaat sinds 1953 en daarvoor was het al vanaf de jaren ‘20 een vereniging. Sinds we in 1986 dit gebouw openden groeiden we gestaag en na de opening van het crematorium in 2015 ging dat nog wat sneller. De afgelopen jaren hebben we onder andere de koffiekamer verbouwd, er zijn een kantoor en kleedruimte voor de medewerkers bijgekomen, de verzorgingsruimte is gemoderniseerd, we hebben het dak geïsoleerd en bedekt met sedum en zonnepanelen en begin dit jaar dus de ontvangstruimte en aula flink aangepakt.”

Licht en ruimte

De ontvangstruimte en aula zijn mooi ruim en licht geworden, met nieuw en vernieuwd meubilair. Uitvaartleiders Sineke de Vries en Erik Heuver vertellen dat het plafond verhoogd is en wijzen op de overeenkomsten tussen verschillende meubelstukken en het plafond in de ontvangstruimte. Alles straalt eenheid en rust uit. De banken in de aula zijn gestoffeerd in diverse kleuren. “Dit zijn de oude banken, maar dan bekleed”, vertelt Sineke. “Sommige banken zijn ook doorgezaagd”, vult Erik aan. “Zo kunnen we er iets beter mee manoeuvreren.” Op zaterdag 3 juni kan iedereen dit van 10.00 tot 16.00 uur met eigen ogen zien. Niet alleen zijn dan de aula en ontvangstruimte te bewonderen, het hele Uitvaartcentrum is te bezoeken. “Ook de oven”, benadrukt Erik. “Daar vragen mensen met enige regelmaat naar. Het blijft toch een wat abstract begrip.” Dat merken beide uitvaartleiders als er sprake van een crematie is. “We vragen mensen altijd of ze mee willen naar de oven”, legt Erik uit. “Sommige mensen zeggen heel stellig nee, maar anderen twijfelen. Dan nemen we ze mee en leggen precies uit wat er gebeurt. Het is eigenlijk net zoiets als iemand in het graf zien dalen.”

Open huis

Tijdens het open huis zijn de uitvaartleiders en diverse medewerkers aanwezig om mensen rond te leiden en informatie over het uitvaartcentrum te geven. Daarnaast kunnen bezoekers de nieuwe rouwauto bekijken en is er natuurlijk koffie met iets lekkers. “Voor de kinderen zijn er kleurplaten en snoepjes”, zegt Sineke. “Er is een notaris aanwezig die alle vragen over bijvoorbeeld testamenten kan beantwoorden, pianist Gerrit Spijkerboer zal op onze nieuwe vleugel spelen en de uitvaartkoets van het Vossenspan zal er zijn. We krijgen wat bijzondere kisten om te laten zien, een paar bloem- en grafstukken, er is een uitvaartfotograaf aanwezig en er komen twee grafsteenleveranciers. Zo kunnen we de bezoekers echt een totaalbeeld geven van wat er bij een uitvaart komt kijken en wat er tegenwoordig mogelijk is.” Het open huis van Stichting Uitvaartverzorging Nijverdal vindt plaats op zaterdag 3 juni, van 10.00 tot 16.00 uur, natuurlijk in hun Uitvaartcentrum aan de Duivecatelaan 1. Kun je niet bij het open huis aanwezig zijn, maar wil je wel graag meer weten over het Uitvaartcentrum? Kijk dan op uitvaartnijverdal.nl.

Stichting

Vanuit de noaberschapgedachte is een kleine eeuw geleden de begrafenisvereniging voor Nijverdal en omstreken opgericht. Sinds 1953 is de vereniging een stichting geworden, met als doel het op correcte en waardige wijze uitvoeren van begrafenissen en crematies overeenkomstig de wensen van de familie, ongeacht waar men verzekerd is.

Bron: Hart van Hellendoorn-Nijverdal, 01-06-2023, Sjaak.

De nieuwe poort met de twee vensters

Mysterieuze begraafplaats in Haaksbergen haalt na 200 jaar eindelijk de sluiers weg: 'Vensters op de eeuwigheid'

HAAKSBERGEN - Midden in het dorp genieten ze van hun eeuwige rust: de nazaten van achttien vooraanstaande families uit Haaksbergen. Twee eeuwen lang wist bijna niemand dat ze er lagen. Tot deze week. Twee openingen in de toegangspoort en een nieuwe website vormen nu een venster op de eeuwigheid. „Eindelijk is het mysterie ontsluit.” „Hier kö’j wa good ligg’n”, zegt Wim Oltwater. Zoekend naar de sleutels staat hij voor een metalen poort midden in Haaksbergen. Wat erachter ligt onttrok zich tot deze week aan nieuwsgierige ogen van passanten. „De begraafplaats was er maar niemand wist ervan. Je zag alleen die poort en een hoge muur. Alleen Tonnie te Lintelo van de meubelzaak klom als klein jongetje wel eens over de schutting als zijn bal hier terecht was gekomen.” Zelf kwam Oltwater zeven jaar geleden voor het eerst op de begraafplaats die in 1830 werd gesticht door achttien Haaksbergse families, op initiatief van textielfabrikant Jordaan. „Ik ben 76 nu en ben in Haaksbergen geboren. Het heeft dus zeventig jaar moeten duren voordat dit mysterie, voor mij althans, werd ontsluit.”

Driehonderd particuliere begraafplaatsen

Wim Oltwater op de begraafplaats midden in Haaksbergen

De begraafplaats, gelegen aan een drukke winkelstraat, is een van de circa driehonderd particuliere begraafplaatsen in Nederland. De meeste zijn klein en liggen ergens buitenaf, verstopt in landgoederen, bossen of parken. Die van Haaksbergen ligt midden in het centrum. Tot op de dag van vandaag worden de nazaten van de betrokken families er begraven. „Ze lagen hier in alle rust. Ooit was dit de rand van het dorp. Die beslotenheid was ook een harde voorwaarde voor het toenmalige gemeentebestuur. Het mocht allemaal, maar wel onder voorwaarde dat de zerken zoveel mogelijk verborgen bleven voor omwonenden. De betrokken families vonden dat ondertussen wel prima. De omheining kon hen in principe niet hoog genoeg zijn.

Oltwater, voorzitter van de Historische Kring Haaksbergen, heeft zich jarenlang voor openstelling ingezet. Intensief overleg met de stichting die de begraafplaats beheert, was daarvoor nodig. Met de plaatsing van twee doorzichtige raamwerken in de metalen poort is de openstelling nu eindelijk een feit. „Het is onze taak om geschiedenis zichtbaar te maken. Mensen kunnen nu naar binnen kijken, een glimp opvangen van de unieke en historische plek die er achter die muren verborgen ligt. Liever nog hadden we volledige openheid gehad, maar gezien alle gevoeligheden is dit toch een uitstekend alternatief.”

Nieuwsgierigheid is groot

Vandaag, op een vroege zomerochtend in juni, is de begraafplaats op zijn mooist. Oude zerken, aangetast door de tijd, liggen in het groen. Verzetsheld Han Jordaen heeft het grootste monument, al ligt zijn lichaam in een anoniem graf bij concentratiekamp Mauthausen. De aan hem gewijde herinneringszuil domineert de begraafplaats en markeert tevens de toegang tot de grafkelder van zijn familie. „Hij is er niet en tegelijk wel. Als hij ergens thuishoort, dan is het hier.”

Het is onze taak om de geschiedenis zichtbaar te maken voor iedereen

Wim Oltwater

Na zeven jaar kent Wim Oltwater inmiddels bijna alle graven. Ook het verhaal achter het ontstaan van de begraafplaats is hem tot in alle kleurrijke details bekend. Hoe achttien Haaksbergse families, katholieken en protestanten, uit protest de krachten bundelden voor een eigen dodenakker is nog steeds een ongekend en vermakelijk stukje dorpspolitiek.

Ontstaan na een politieke rel

De herdenkingszuil van verzetsheld Han Jordaen.

domineert, maar er zijn ook anderen. Wie wat voorstelde in het Haaksbergen van toen, ligt hier in de grond. Oltwater: „Het waren de notabelen van het dorp. Fabrikanten als Jordaen en Ten Hoopen, maar ook rijke boeren en molenaars zoals Greve en Hartgerink. Elke familie heeft zijn eigen strookje grond. Deze begraafplaats is een levend document voor de geschiedenis van Haaksbergen.”

Eerste katholiek

Hoewel ook negen katholieke families sinds 1830 meebetalen, kon de eerste katholiek pas twee jaar geleden worden bijgezet. „Het was oorspronkelijk de bedoeling dat begraafplaats uit twee helften zou bestaan. Links de katholieken, rechts de hervormden en andere niet-katholieken. Maar toen het eerste katholieke sterfgeval zich voordeed, weigerde

„Haaksbergen moest net als andere Nederlandse gemeenten een nieuwe begraafplaats hebben buiten het dorp. Rond de aankoop van de benodigde grond ontstond een politieke rel. Willem Waanders, de toenmalige burgemeester, bleek zelf de eigenaar te zijn van de grond die de gemeente voor veel geld had gekocht. Uiteindelijk kwam die begraafplaats er toch, maar voor aanzienlijk minder geld. Een groep vooraanstaande Haaksbergenaren had ondertussen al het initiatief genomen voor een eigen particuliere begraafplaats. Ze ergerden zich aan al het gekonkel. De familie Jordaen stelde de grond beschikbaar in een uithoek van hun fabrieksterrein. Hun villa ligt ernaast. Voor hun overlijden hoefden ze niet ver van huis.” De begraafplaats telt een kleine vijftig graven. De naam Jordaen

de toenmalige pastoor om de aarde te wijden, iets wat zeker in die tijd voor katholieken een belemmering was om zich hier te laten begraven.”

Een kindergraf uit 1834 staat aan het begin van een lange reeks van doden. Ongeveer tegelijkertijd werd de rode beuk geplant die tot een paar jaar terug de begraafplaats sierde maar na een storm tot praktisch op het maaiveld moest worden omgezaagd. De restanten ervan zijn even goed indrukwekkend. Kolossale wortels dringen de grond, een nieuw boompje is al in de stam geplant. „Het leven gaat door. Dat is een mooie gedachte.”

Historische vensters

Oltwater is blij met de nieuwe zichtbaarheid van de begraafplaats. De vensters in de poort zijn afkomstig uit een historische woning die eveneens bij de fabriek van Jordaan hoorde. Nadat het huis werd gesloopt, bleven de raamwerken bewaard. Ze werden onlangs aan de Historische Vereniging geschonken en vormen nu de opening naar de zo lang besloten wereld van de achttien families en hun doden.

Voor de stichting die de begraafplaats beheert, is de ontsluiting een nieuw begin. Leden van de familie Jordaan vormen het bestuur. Eveneens sinds deze week is er een website waarin de geschiedenis en ook de afzonderlijke graven worden belicht. Nazaten van de betrokken families worden opgeroepen om zich bewust te zijn van hun rechten en zich te melden met het oog op een eventueel graf. Een nieuw informatiebord geeft nadere toelichting op wat nieuwsgierige buitenstaanders door de poort kunnen zien. „Een beetje geheimzinnig zal en moet deze plek altijd blijven, maar toch: prachtig dat het mysterie nu eindelijk ontsluit is.”

Particuliere begraafplaats aan de Spoorstraat.

De Jordaans op een rij. Loed (links) is de laatste uit die familie die in 2012 werd bijgezet

Bron: De Gelderlander, 21-06-2023, Sjaak.

Uitvaart

De witte auto rijdt de begraafplaats op. Ernaast lopen vier dragers. De begrafenisondernemer en iemand van de begraafplaats lopen voor de auto uit. Wij sluiten aan. Heel langzaam lopen we de stille begraafplaats over, tot de auto niet verder kan. De vier mannen tillen de kist met het lichaam van mijn moeder uit de auto en brengen haar naar haar laatste rustplaats.

Wij gaan om het open graf staan en dan vertrekken ze, na een laatste respectvolle groet.

Aan het graf

En zo sta ik weer aan het graf van een ouder. Op – het heeft zo moeten zijn – exact dezelfde dag als 33 jaar geleden, toen we afscheid moesten nemen van mijn vader. Toen was het druk. Zo druk dat er mensen waren die de dienst buiten moesten volgen, omdat de aula vol was. Hij was 52, stond nog volop in het leven. Hij had zo graag nog wat langer van het leven willen genieten. Mijn moeder werd 85 en wilde niet meer verder. En nu sta ik hier alleen met mijn gezin. Zo veel gedachten gaan door me heen. Dit moment brengt me ook terug naar die dag, 33 jaar geleden.

Dochter

Ik was al een tijdje geen dochter meer, maar vooral mantelzorger. Maar nu ik hier sta valt alles weg en ben ik weer dochter. Juist deze ingetogen rustige uitvaart maakt indruk op me. Mijn man en onze (schoon)kinderen naast me. De begrafenisondernemer leest een passage uit de bijbel die ook centraal stond tijdens de uitvaart van mijn vader. En ze bidt het Onze Vader, zoals mijn moeder dat wilde. Als laatste luisteren we naar het nummer dat ik heb gekozen. Haar idool. Mijn liedje. De kist daalt.

Tranen

Ik luister en de tranen komen. Ook bij onze dochter en we slaan de armen om elkaar heen. Muziek emotioneert. De eerste helft van het nummer laat ik mijn emoties de vrije loop, het mag nu. Maar dan komt er het besef dat het goed is zo. Ik kijk om me heen en zie de bloesem van de bomen op de begraafplaats. Ik hoor de vogels fluiten. De zon schijnt tussen de wolken door... ook al waren we van tevoren bang voor regen. Ik zie mijn gezin om me heen. En nog voor het einde van het nummer zijn er geen tranen meer. Er is berusting.

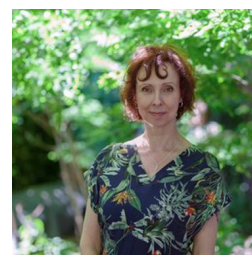
Rust

De kinderen gaan mee naar ons huis. We eten sushi en drinken een wijntje. We bekijken oude foto's en op deze manier gedenken we. Als de hele bups vertrokken is trek ik me terug op de bank met een deken en ik voel een rust over me heenkomen die ik in maanden niet heb gevoeld. Ik besef me dat ik, ondanks het overlijden van mijn moeder, een gezegend mens ben. En dat heeft niets te maken met de wijn, maar alles met de mensen om me heen. In voor- en tegenspoed, mijn vangnet.

Tekst uitvaart: Openbaring 21, vers 1 t/m 5

Muziek: (Somewhere) Over The Rainbow van Jerry Lee Lewis

Bron: Metro, 17-05-2023, Sjaak.

Astrid Aveling-de Jong

Speld en Oorkonde uitgereikt in de Lutte

Ons bestuurslid Herman Borgelink mocht te gast zijn bij Uitvaartvereniging De Lutte. Op een passend moment in de ledenvergadering mocht hij bestuurslid en penningmeester Frans Tijhuis toespreken en verrassen met een mooie oorkonde en het speldje van verdienste, de gouden speld van de FKB. Dit bij het afscheid van Frans. Maar liefst 39 jaren bestuurslid!!

De tekst op de oorkonde:

*Voor zijn verdiensten als 39 jaar bestuurslid van Uitvaartvereniging De Lutte,
waarvan negen jaar als penningmeester.*

Van 1984 t/m 2023, uitmuntende vrijwillige inzet voor de vereniging.

Met hoogtepunten en uitdagingen.

Al die jaren ten dienste van de leden

Uitvaartruzie: Dela per direct weer welkom in Achterhoekse crematoria, maar 'niet van harte'

Uitvaartverzorgers van Dela mogen per direct weer uitvaarten verzorgen op de locaties van GUV in de Achterhoek, zoals de crematoria in Aalten en Etten. Dat heeft de kortgedingrechter maandag bepaald, in een zaak die was aangespannen door Dela.

Met de uitspraak krijgt Dela het gewenste resultaat, namelijk toegang tot de uitvaartlocaties van GUV in de Achterhoek. „Wij zijn blij met deze uitspraak, dit is wat we wilden voor onze leden”, zegt Dela-directeur Edzo Doeve.

GUV-directeur Bert van Asselt is teleurgesteld en ziet aanknopingspunten om in beroep te gaan tegen de uitspraak.

GUV ontzegde Dela in februari de toegang. Uitvaartverzorgers van het bedrijf waren niet meer welkom vanwege een 'verschil van inzicht in denk- en werkwijze'.

Maar de rechtbank maakt korte metten met die plotselinge, eenzijdige beëindiging van de samenwerking. Volgens de rechter is die op deze manier niet toegestaan en zelfs 'onaanvaardbaar in de gegeven omstandigheden'.

De rechter schrijft dat er 'niets is waaruit volgt dat de dienstverlening door Dela ondermaats was'. Van Asselt is daar zeer verbaasd over. „Wij hebben vijf pagina's met klachten overlegd aan de rechter. Erg vreemd dat zij dan zegt dat wij de klachten over Dela niet met stukken kunnen staven. Dat is aantoonbaar onjuist.”

GUV-directeur Bert van Asselt.

Rechter: GUV hield geen rekening met belangen Dela

Dat Dela al sinds 2012 uitvaarten verzorgt op de locaties van GUV, speelt volgens de rechtbank ook mee. De rechter oordeelt dat GUV 'gelet op de duur van de samenwerking' rekening had moeten houden met de belangen van Dela én de vele klanten in de Achterhoek. 'Dat deed GUV niet', zo staat in de uitspraak. Daarnaast heeft GUV geen opzegtermijn gehanteerd bij het beëindigen van de samenwerking.

Volgens de rechter maakt GUV geen misbruik van haar machtspositie, als bedrijf dat in de Achterhoek elk jaar meer dan duizend crematies verzorgt. Die beschuldiging uitte Dela.

Maar, schrijft de rechter: 'Niet vastgesteld dat zij (GUV, red.) daar misbruik van maakt'.

Uitvaarten door Dela in Aalten en Etten kunnen weer

Gevolg is dat Dela per direct weer uitvaarten mag verzorgen in de crematoria in Aalten en Etten. Als GUV het bedrijf daartoe geen toegang geeft, dan moet het een dwangsom betalen van 10.000 euro per dag, met een maximum van een half miljoen euro.

Van Asselt houdt zich daaraan, zij het met tegenzin. „Dat Dela moet worden toegelaten, betekent nog niet dat zij van harte welkom is én het verandert niet onze mening over de kwaliteit van hun uitvaartverzorging.”

GUV beraadt zich erover in beroep te gaan tegen de uitspraak.

Rectificatie op de website

Ook moet GUV een bericht op de website plaatsen waarin staat dat Dela per direct weer uitvaartdiensten kan en mag verlenen. Ook GUV had om een rectificatie gevraagd vanwege 'onjuiste informatie' dat Dela-leden niet meer welkom zijn bij het Achterhoekse bedrijf, maar die is door de rechter afgewezen.

In de brief waar het om gaat is volgens de rechtbank namelijk voldoende duidelijk gemaakt dat die info sloeg op de uitvaartverzorger van Dela, en niet op de leden zelf. Die zijn altijd welkom gebleven bij GUV, mits met een andere uitvaartverzorger.

Bron: Gelderlander, 05-06-2023, ingezonden Wijnand Rigter

GUV in hoger beroep inzake verplichte toelating van DELA

Eind februari besloot GUV om DELA uitvaartverzorging niet meer toe te laten op haar locatie. De voorzieningenrechter heeft geoordeeld dat de beëindiging van de samenwerking door GUV niet was toegestaan. Tegen die uitspraak gaat GUV nu in beroep.

Duurovereenkomst?

De voorzieningenrechter heeft beslist dat GUV DELA moet toelaten er sprake zou zijn van een bestendige handelspraktijk die kwalificeert als "duurovereenkomst". En dat die "duurovereenkomst" niet rechtsgeldig zou zijn opgezegd. Daarom moet GUV volgens de rechter tegen dezelfde voorwaarden toegang blijven verlenen aan DELA uitvaartverzorging. In de branche is echter gemeengoed dat een uitvaart in opdracht van de nabestaanden plaatsvindt. En de uitvaartverzorger "slechts" gevolmachtigde is. GUV meent dat alleen daarom al geen sprake is geen bestendige handelspraktijk die kwalificeert als een duurovereenkomst met DELA.

GUV aan handen en voeten gebonden door een niet bestaand contract...

De uitspraak van de rechter legt dus GUV op zich te houden aan een contract dat niet bestaat. GUV weet ook niet hoe zij dat zou moeten doen en wat de inhoud van die duurovereenkomst dan is. Ook DELA kon daar, tot tweemaal toe daarom gevraagd, geen concreet antwoord op geven en komt niet verder dan "Business as usual".

Er zijn geen klachten?

GUV heeft ook moeite met het feit dat DELA steeds blijft roepen dat er geen klachten zijn: "GUV heeft heeft vele klachten over DELA aangetoond, ook van nabestaanden die niet voor GUV hebben gekozen, om te laten zien dat niet alleen GUV dit meemaakt. En vijf kantjes met klachten die bij de GUV-crematoria plaats hadden. Het verbaasde GUV dan ook dat de rechter oordeelde dat GUV de klachten niet gestaafd zou hebben. En het keurmerk, waar DELA mee schernt, heeft ook GUV gehad, zelfs als eerste van Gelderland. Sterker nog, de heer Van Asselt heeft persoonlijk meegewerkt aan het opstellen van de eisen voor het keurmerk: "Maar dat is alleen maar administratief. Hoe je de uitvaart in de praktijk begeleidt en hoeveel tijd en aandacht er is voor overleg over de wensen van de nabestaanden, en of er ook duidelijk wordt gecommuniceerd, en afspraken worden nagekomen, daar doet het keurmerk niets mee. En dat is het waar het echt om gaat."

GUV is het dus met de uitspraak niet eens en heeft inmiddels hoger beroep ingesteld.

Zes vragen en antwoorden over jouw uitvaart

ETTEN - Uitvaartverzorgers DELA en GUV, eigenaar van de crematoria in Etten en Aalten, hebben een conflict. Uitvaartverzorgers van DELA zijn niet meer welkom in Etten en Aalten. Maar wat mag je eigenlijk van een uitvaartverzekering verwachten bij een begrafenis of crematie?

Wat zijn de gemiddelde kosten van een uitvaart?

Een crematie kost volgens DELA ongeveer 7500 euro. Monuta stelt dat het tussen de 7000 en 11.000 euro is.. Voor een begrafenis ligt het bedrag wat hoger: gemiddeld 9500 euro. Monuta geeft ook hier tussen de 7000 en 11.000 euro aan, al geven ook zij dat een begrafenis vaak duurder is. Het verschil komt door het delven van het graf, de grafsteen, de grafrechten en de onderhoudskosten van het graf. Alleen als u de as bewaart in een columbarium of urnennis heeft u te maken met kosten na het cremeren. Twee derde van de mensen kiest voor cremeren. Overigens is het zo dat verzekerden van DELA door het conflict een andere uitvaartondernemer moeten inschakelen voor een crematie in Etten of Aalten. Daardoor zijn zij duurder uit.

Zijn er restricties bij het afsluiten van een uitvaartverzekering?

Hoe jonger je een verzekering afsluit, hoe lager de maandelijkse premie. En er is een maximum leeftijd. Bij DELA kun je het DELA Uitvaartplan afsluiten tot je 75 jaar bent. Uitvaartverzekeraars stellen bij het afsluiten enkele vragen over gezondheid. Dat is een dienstenverzekering, een uitvaartverzekering in natura. Verzekerd zijn de diensten die je sowieso bij een uitvaart nodig hebt, zoals bijvoorbeeld een uitvaartverzorgster, de crematie of begrafenis, een kist, de rouwbrieven. Daarnaast is er een vrij te besteden bedrag voor aanvullende zaken als een bloemstuk, rouwadvertentie en koffie na afloop. Ook kun je kiezen voor een uitvaartverzekering in geld. Na overlijden wordt het geldbedrag uitgekeerd en met dat bedrag kunnen de nabestaanden dan zelf de uitvaart regelen. Dat kan bijvoorbeeld handig zijn bij een uitvaart in het buitenland of als je zelf een uitvaartverzorgster wilt kiezen.

Wat doen uitvaartverzorgers?

Vanaf het melden van overlijden tot en met het regelen van de uitvaart kan een beroep gedaan worden op een team van uitvaartverzorgers. Ook kan gekozen worden tussen een thuisopbaring en een opbaring in een uitvaartcentrum.

Hoe kun je je eigen uitvaart vormgeven?

Je wensen kun je vastleggen in Uitvaartwensen. Dit kun je vaak doen in je account bij de uitvaartverzorgster, dus online, maar je kunt ook een papieren wensenboek maken met je wensen. Bijvoorbeeld over de keuze tussen begraven en cremeren, de gastenlijst en de uitvaartlocatie, de muziek, de bloemen en de kist. En je kunt aangeven of op je uitvaart koffie met cake of liever een borrel met hapjes worden geserveerd bij de koffietafel. Een idee is verder om op elke stoel in het crematorium een herinnering voor de gasten neer te leggen.

Hoe kunnen overledenen worden herdacht?

Bij een begrafenis kan een grafsteen met een zelf gekozen tekst worden uitgezocht. Bij een crematie kan een urn in verschillende stijlen worden gekozen. Overigens kun je zelf voor je overlijden uitkiezen welke steen of urn je wilt. Ook zijn er gedenksieraden om de as van de overledene in te bewaren, zoals een ring, armband, ketting, collier of glasbedel. Deze kosten zitten meestal niet in naturaverzekering. Hiervoor kan wel een extra bedrag meeverzekerd worden.

Wat doet een uitvaartverzekering na de uitvaart?

Nabestaanden krijgen nabestaandenzorg: hulp bij praktische, financiële, juridische en administratieve zaken na de uitvaart. Ook is er binnen een jaar na de uitvaart een herinneringsbijeenkomst. Daar wordt de overledene herdacht met gedichten, verhalen en muziek. Daarnaast worden er lichtjesavonden georganiseerd. Familie en vrienden branden dan een kaars voor hun dierbaren en zo kun je ook op donkere dagen het graf bezoeken. De paden zijn dan sfeervol verlicht met fakkels. Er is muziek en een warm drankje voor de nabestaanden.

Bron: Omroep Gelderland, 28-05-2023, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

**Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl**

Secretariaat:

**mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl**

Penningmeester:

**Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl**

Webmaster:

**Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl**

Bestuurslid:

**Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl**

**Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl**

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

**Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717**

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

**Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel. ; 045 - 5272717**

